

KATALUNA ESPERANTISTO

OFICIALA ORGANO DE LA KATALUNA ESPERANTISTA
FEDERACIO KAJ DE LA INTERNACIAJ FLORAJ LUDOJ

El XIV Congrés esperantista a Sóller

Properament tindrà lloc a Sóller el XIV Congrés de la Federació Catalana d'Esperantistes i els Jocs Florals Internacionals que tant han fet conèixer arreu del món la bella festa catalana i han despertat en els nuclis esperantistes escampats per tots els indrets de la terra un inter s extraordinari per les coses de casa nostra.

Si bé es veritat que el moviment esperantista a Catalunya no ha assolit el grau de progressos que ha assolit a altres llocs, és un fet innegable que el petit nucli d'esperantistes que inici  a Catalunya la idea del Dr. Zamenhof va saber de bell antuvi internacionalitzar la festa de la poesia i avui és Catalunya una cosa ben coneguda i respectada a molts llocs que sense l'Esperanto tal vegada no l'haurien arribat a conèixer, almenys de la manera que se la coneix i estima ara.

Sóller, la bella ciutat mallorquina, la que fa ofrena al visitant de la flor de tarongina i de la blavor del seu mar, mar ben seu i de cap altre, aquest any crida els esperantistes de parla catalana i els poetes de tot el món que per mitjà de l'Esperanto canten l'amor, la bellesa i la vida, a la bella festa dels Jocs Florals, jamai tan ben aparellats amb la natura com ho seran a Sóller.

Els esperantistes mallorquins, especialment els de Sóller, han sabut preparar tan bellament totes les festes anunciades amb motiu del proper Congrés Esperantista, que seria quelcom imperdonable si tots els defensors de l'idioma internacional no es trobaven a la ciutat dels tarongers els propers 5-6-7 de juny.

Els nostres lectors trobaran en aquest número totes les dades referents al Congrés. El preu reduït dels viatges i estada a Mallorca fa creure que tots els nostres amics aprofitaran l'avinentesa i vindran amb nosaltres a fruit uns dies que difcilment hom oblidar .

“KATALUNA ESPERANTISTO”

OFICIALA ORGANO DE

KATALUNA ESPERANTISTA FEDERACIO

Membra kotizaĵo: 3'50 p.; Grupoj: 1'20 por membro.
Jarabono: 6 p. enlande kaj 6 sv. fr. internacie. Provekzemplero 2 respondkuponoj
Federacia sidejo kaj redaktejo: carrer València, 245 - BARCELONA

FEDERACIAJ GRUPOJ

Esperantista Klubo Palma
Mesquida, 6 ent. Palma de Mallorca
Empordana Ebenajo
(Girona) Armentera
Esperanta Nesto
(Joventut Catòlica) Ripollet
Fratego
Placo Pi i Margall, 14. Vendrell
Ĝirona Espero
(Creu Roja) Girona
Lumon
St. Antoni, 64. Terrassa
Studenta Juneco
(Seminari) Girona
Aplec
Montserrat, 9, 1.er Sabadell
Bela Espero
Carretera de Vich, 41. Manresa
Esperanta Idealo
Mossèn Verdaguer Sta. Coloma Farnés
Esperantista Amikeco
Plaça Bernardí, 10. Manlleu
Esperanta Burgono
(Centre Democràtic) Rubí
Internacia Fratego
(Coop. La Colmena) Sta. Coloma Gramanet
Paco kaj Amo (Soc.)
Planeta, 16, pral. Barcelona
Barcelona Stelo
Provença, 156 Barcelona
Barcelona Esperanto-Societo
Bretón Herrerós, 18, 1. Barcelona
Esperantista Grupo «Sollerica» Soller

LOKAJ DELEGITOJ

Ager: Fino. Maria Plans
Almúnia de Castellví: Sro. Pere Esvertit
Ametlla de Merola: Sro. Miquel Arpa

Artés: Sro. Manuel Monrós
Armentera: Empordana Ebenajo
Banyoles: Sro. Joan Aulina
Figueres: Sro. Carles Varela
Girona: Sro. Josep M-a Dalmau
La Garriga: Sro. Joan Blancafort
Mahó: Sro. S. Ortega Barceló
Manlleu: Sro. Marian Vilardell
Manresa: Sro. Josep Albagés
Mataró: Sro. Francesc Torres
Molins de Rei: Sro. A. Canals
Monistrol de Montserrat: Sro. F. Orobitg, Pastro
Palafrugell: Sro. Francesc Sagrera
Palau de Montgut: Fino. Lluís Bargés
Palma de Mallorca: Sro. Narcís Bofill
Reus: Sro. Enric Aguadé
Ripollet: Sro. Josep Planas, Pastro
Rubí: Sro. Joan Ratés
Sabadell: Sro. J. Bracons
St. Adrià del Besós: Sro. S. Arnella
St. Martí Sapresa: Sro. Joan Rieradevall
Sta. Coloma de Farnés: Sro. Pere Costa
Sta. Coloma de Gramanet: Internacia Fratego
Sallent: Sro. Lluís Solé
Sóller: Sro. M. Arbona
St. Feliu de Pallarols: Sro. J. Collelldevall
Terrassa: Sro. Ramon Marsà
Teyà: Dro. Jacint Barrera
Vendrell: Fino. Maria Julivert
Vich: Sro. Pere Farrés
Vidreres: Sro. Josep Macià
Vilanova i Geltrú: Sro. Jaume Fort
Vilassar de Mar: Sro. Pere Domènech

Ni bezonas delegiton en ĉiu loko kie ni havas membron. Fervoruloj bonvolu sin turni al la sekretario de K. E. F.

KATALUNA ESPERANTISTO

OFICIALA ORGANO

DE LA KATALUNA ESPERANTISTA FEDERACIO-KAJ
DE LA INTERNACIAJ FLORAJ LUDOJ

Nia devizo: *Maro estas gutaro* Redakcio : Carrer València, 245 - BARCELONA

DIREKTORO: S. ALBERICH-JOFRE

Redaktoroj : Delfi Dalmau, Jaume Grau Casas, Marian Solà

Al la Kongreso kun fervoro

Novajfoje la katalunaj esperantistoj renkontiĝos en unu el la kongresoj de nia Federacio, kiu tiel longatempе laboras en nia lando por la progreso de la lingvo internacia kaj novafoje estos Insulo Majoroko la scenejo de niaj festoj kaj kunvenoj.

En Palma, okaze de nia Kongreso de 1925, la kongresanoj faris tre firman paŝon: ili promesis helpi la eldonon de Kataluna Antologio kaj ni efektive povis ĝin havi post kelka tempo. Sólter estu plia ŝtupo en nia progresado kaj ĝi havigu al ni la tiel ofte petitan materialon de propagando, tiel bezonatan de niaj propagandistoj, tiel necesan por la plua disvolvado de nia programo.

Al la Kongreso ni iru kun la deziro ĝui la belecon de la Insulo kaj ĉarmon de niaj festoj, sed ni iru kun plano por nia estonta laboro. Se ni forĝos tiun ĉefan flankon de la Kongreso, ni eble multe ĝojos pro la travivitaj plezuroj sed pri la estonteco de nia enlanda movado ni eble havos okazon malĝoji post nelonga tempo.

Ĝi estus fermi la okulojn antaŭ abismo, se ni ne kuraĝus konstati, ke nia movado travivas tre danĝeran krizon. Ni trompus nin mem, se ni ne volus rimarki la malvarmiĝon de niaj batalantoj. Kaj ĝuste nun, kiam la internacilingva problemo estas rigardata ĉe ni kun simpatio kaj intereso, ŝajnas ke la esperantistoj malaperis kaj malatentas la favoran okazon.

La plej gravan kaŭzon de tiu krizo naskas tio ke la gvidantoj de niaj grupoj kaj de la Federacio mem estas ĉiam la samaj individuoj kaj pro tio

oni ja ne rajtas plendi, ke la konstante supersarĝitaj batalantoj sentas sin lacaj kaj sopiras al ripozo. Krom tio oni facile povas konstati, ke nur tri-kvar individuoj portas sur siaj ŝultroj la tutan pezon de la laboro kaj nepre nia movado devas suferi la sekvojn de tiu tro limigita nombro da laborantoj, kiuj ne povas plenumi la postulojn de la organizo.

Al la Kongreso de Söllner ni iru kun renovigita fervoro. Ni portu al ĝi iniciativojn kaj sugestojn por la plua disvastigado de Esperanto en nia teritorio. Ĉiu kongresano devas atenti ke la plej bela festo de la kongreso povus esti laborkunsido plena de novaj ideoj, supersutita de entuziasmo de la ĉeestantoj. Ni atentu tiun punkton kaj faru ke la Kongreso en Söllner donu al nia movado tiun rivigliĝon tiel necesan por la estonta plua irado de nia movado.

S. ALBERICH JOFRÉ

Aŭtuna Elegio

En parko malgaje aceroj flaviĝas;
Kaj sekaj folioj laŭ blovo de l' vento
De sia parenca branĉet' deŝiriĝas
kaj flugas en morta silento.

Tra densa nebuló, ĉielon kovranta,
Simila al rondo senforma kaj pala
Sin montras la suno, senvarme lumanta
kaj ŝajnas mistera, fatala.

Marmoraj kolonoj de blanka verando
Per floroj ne estas nun ĉirkaŭvolvitaj,
Forvelkis kaj falis la bela girlando
Al ŝtupoj malvarmaj, granitaj.

Sur longa aleo de l' parko mi iras.
Sub miaj piedoj susuras folioj.
Min la senrideta aspekto inspiras —
Aperas ĉi tiuj linioj.

Kaj mi rememoras pri tempo somera,
Pri floroj en haroj de bela knabino,
Pri amo unua, pri ploro sincera,
Pri longa sufero, pri fino...

N. V. NEKRASOV

Vojiri kun la luno

de Prudenci Bertrana

Fidi al propraj kruroj, al propra vojo, kaj iri tra ĝi kun akompano de la luno, estas la plej granda ĉarmo ĝuebla por aventurema homo. Vojiri kun luno estas, el ĉiuj iradoj, la malplej laciga; ĝi estas por iremulo frandaĵo, tiu plej kara al animo, tiu kiu ĉerpas el vojiro vicon da mistero kaj sorĉoj. Kun luno ĉiuj vojoj ŝajnas al vi mallongaj kaj ĉiuj estas ornamitaj de revoj. Vi marŝadas frate akompanata de via ombro, milde detranĉita sur la blanko de la vojo fidele sekvataj de la arĝenta astro, kiu vin observadas kun siaj grandaj bonmienaj okuloj kaj ridetas al via kuraĝo, kun malfermita kaj admiranta buŝo. Sur la amasoj da ŝoseŝtonoj, la ribusuoj de la flankfosaĵo, kaj la herboj de la terdeklivoj, ĉiuj polvoplenaj pro la varmega intenseco de tagmezo, la luno ellasas la delikatecon de sia malvarmiga lumo. Vi rimarkas la foreston de la terura taga korpremo, de tiu revarmo de forĝejo kaj de tiu cindreca unutoneco kiu blindigas kaj sufokas vin. Preter vi, en kampoj, en montetoj kaj senkulturejoj, en arbaroj kaj rokaroj, la sama neĝado de palaĵoj komplete refreŝigas al vi pulmojn kaj rigardon.

Vi dankas al luno tiun konstantan prigardadon de viaj paŝoj, kaj admiras la sorĉan virton de ĝia spegulo, kiu resendas al vi lumon filtritan kaj mildan, purigitan de trointensaj kaj ardecoj.

Kaj lunlumo ankoraŭ pli agrablaj igas al vi la objektojn kaj vin distras kun la fantomjONGLADO de siaj kombinaĵoj, de siaj rebriloj kaj de sia malvigla pureco.

Ĉio vidiĝas kvazaŭ tra vualo: silka kaj arĝenta vualo, el senkompara kaj volupta poezio. Vojetoj ŝajnas kvazaŭ perlamoŝtetoj; blankaj farmodomoj dissemataj en la veluro de densaĵoj sendas al vi opalajn helecojn; fluantaj akvoj brilas kvazaŭ hidrargo kaj kvietaj akvoj kun la obsedanta pala mistero de larmujo, kaj graciaj nubŝiraĵoj flugas tra ĉielo kaj diseriĝas laŭ diskretaj brilaĵoj, dum ie ekfajras polurita surfaco de roko aŭ folio kaj treniĝas, preskaŭ apud la grundo, malpeza kaj kvazaŭ fuma nebulo.

Unutoneco de la ĉefvojo malaperas pro la kontrastoj de profundaj ombroj kaj de spacoj kiujn luno heligas.

De tempo al tempo vian progreson baras mola malhelaĵo: la vojo aspektas kvazaŭ tranĉita de abismo; sed enabismiĝonte, vi sentas vin vindataj de agrabla duonombro. Arbotrunkoj, rokoj kaj arbustoj, tie aspektas el nedifinebla monstreco. Ili vin iom imponas, kvazaŭ vi iradus inter stranga amaso da malgraciaj bestoj, endormiĝintaj laŭ perfortaj kaj minacaj sintenoj. Vi rimarkas ke luno vin forlasis, kaj, tamen, vi ĝin vidas kaŝiĝintan, vin sekvantan, malantaŭ la monto.

Vi dirus ke via amikino amuzas sin, ludante kaŝludon, per via timiĝo. Tiu poste vi ĝin ekvidas apud montardorso. Ĝi ludas la ritmon de viaj paŝoj: se vi saltetas, ĝi saltetas: se vi kaŝiĝas, ĝi kaŝiĝas. Jen tie ĝi tute

vidiĝas; tie ĉi nur peco; vin rigardante kun gajeta mieno de petola infano.

Kelkafoje ĝi kvazaŭ glitadas sur la rokopintoj; alifoje, batalas kontraŭ dornaĵoj; penetras tra branĉaro; ekfagras en la maldensaĵoj kvazaŭ granda kolorluma fajrkandelo; elreliefigas absurdajn gestojn de gigantaj arboj; kaj iam, apenaŭ sukcesas hele traguti inter la punktoj de foliaro.

La daŭro de vojirado mallongiĝas pro varieco de tiu spektaklo.

Poste ebenaĵo venas: granda sinsekvo de bluaĵnancoj. Montoj en horizoanto apenaŭ siluetiĝas super ĉielo, kie vibradas luna lumpolvo; grenoj dormas sub ŝirmo de ondiĝanta elvaporado; lumkontrastoj de la arbaro estas milde moderaj; milioj verdas per freŝega kaj malvarmiga verdo, kaj agavoj kaj poploj kvazaŭ ŝtelas al lumo ilin karesanta, iom el ĝia argento.

Kaj la vojo antaŭ vi longiĝas, sen tio ke ĝia longeco, nek malesperiga rekteco, vin ĉagrenas. Kun luno, ebena vojo aspektas dekliva: tio estas pruvita iluzia efekto, bona servo kiun noktaj vojirantoj dankas al sia akompanantino. Kaj suprendeklivoj ankaŭ sin kaŝas en tiu reva malprecizeco de la pejzaĝo. Ofte, la vojo, antaŭ vi, surgrimpas monteton. Grizo de heligitaj arbustoj kuniĝas kaj miksiĝas kun duongriza nuanco de ĉielo kaj nuboj, kaj tiam la hela rubando de ĉefvojo kvazaŭ prenas allogan aranĝon de transsaltilo por ensalti en la stelplenan malplenajn.

Nenio komparebla, laŭ ideala beleco, al vojirado en lunlumo tra senhoma arbaro, en profundaĵo, aŭ laŭlonge de rivero. Tio estas rigardadi vicojn da vizioj el senkompara fantazia beleco. Ombroj estas faritaj el teruro, alloganta teruro de knabo sonĝanta siajn unuajn erotikajojn en scenejo de arbara sorĉejo. En impona kaj nigra densaĵo de foliaro, en grandaj dornoplennaj internaĵoj, ekvidiĝas tremetantaj makuloj kaj pale blankaj figuroj, tute similaj al karnoj de nudaj dancistinoj; interne, plej profunde, kelkaj strekoj de intensega heleco aspektas kvazaŭ gardantaj noktlaupoj, el nekonataj ritoj; flankoj troplenigitaj de rulŝtonetoj, litoj el perloj; herbaj tufoj randotranĉitaj de la luno, riĉaj kaj larĝaj edziĝlitoj, kie nevideblaj estas la edziĝpetolaĵoj, kaj kie ŝajnas ankoraŭ vidiĝi elstaranta ornamaĵo de helajoj: vasta lando de feinoj kaj gnomoj, de misteroj kaj sorĉaĵoj. Kaj de tie vin alfluas agrablaj elspiroj, miksaĵo de tiu ellasita de apenaŭ videblaj arbarfloretaj, de elvaporigoj de malseka sablaro, de ŝlimo kaj sekaj foliaĉoj, kiuj elspiras ankoraŭ la tagan varmiĝon.

Poste, kvietaj kaj endormiĝintaj vilaĝoj pasas. Luno desegnas sur la stratoj la elstarajn de la malegalaj tegmentoj. Vi aŭdas en domoj ronkodon de bestoj, kaj eĉ malantaŭ fenestro malalta, tiun de astma maljunulo. Kato trairas la helan rubandon kaj kaŭras sin sub ĉaro kaŝata en la potenca konstruaĵo de ombroj kiuj dividas la vojon. Vi vidas palan lumon kiu gardas eble la febron de malsaneta infano Ĝi brilas post kurteno de fenestreto, kie floras polvoplenna diantujo. Vi malrapidiĝas vian marŝon kun dezire esplori la destinon kiu minacas tiun estaĵon. Sed luno, supre, en ĉielo, vin rigardadas. Ĝi haltis kiel vi mem, trankvila, ridetanta, iom sarkasma, invitanta vin preteriri la doloron, ĉar tiuj kiuj iras sur vojoj de la tero, same

kiel astroj kiuj travagas la spacon, ne povas esti sentimentalaj nek la morton devojigi.

En senhoma loko vi respertas solenan impreson de la ebenaĵo vadanta en malprecizaj helaĵoj. Silenton de la nokto rompas hundobojado. Staranta sur la pinto de telegrafa fosto, salutas vin strigo al kiu luno komandas optimismon. Facila venteto harmonie sonorigas la ferfadenojn. Vi preteriras limŝtonon kiu atestas duonmejlon. Kun kaduka avideco ĝi kliniĝas en apudan vinberkampon, sur la pli alta vojebordo. Akvoj de la vojfosajo kun jaroj kaj pluvoj ĝin subfosadis. Pli poste vi renkontas ponton. Luno oblikve ĝin heligas, kaj en la torentoj la ombro de la arko deformiĝas kaj tordiĝas inter la ŝtonoj. Resono de viaj paŝoj sur sonora arko de la ponto, silentigas impertinentajn ranojn.

Kaj tiuj sensignifaj epizodoj de la vojo ornamas al vi nokton, kiu trakuras rapide kaj amike. Sunleviĝo elrozas. Malproksime sonoras, kaj korvo traflugas, traflugas stulte timema.

Luno paliĝas delikata kaj verdeca, kun maldiafana brilo de malpolurita kristalo, enŝovita en la violkoloran horizonton.

Kaj atinginte vian hejmon, sendanke vi ĝin forfermas.

Trad. el kataluna
MARIAN SOLÁ

Ŝtelĉasisto kaj Ĝendarmo

Hugo estis ne nur granda ŝtelĉasisto, sed ankaŭ granda ruzulo. La tagon antaŭ la malfermo de la ĉasado li sidis kun la ĝendarmo Grimpo kaj kelkaj amikoj ĉe glaso da vino.

«Ĉu vi tiun jaron ankaŭ jam flaris ĉamrostajon, Hugo?» ŝercdemandas la ĝendarmo.

«Certe, jes».

«Kiom da virĉamoj vi kaptis?»

«Dek virĉamojn kaj ses ĉaminojn».

«Vere? Kaj tion vi diras al mi tiel senĝene!»

«Grimpo, ne faru malbonajn spritaĵojn. Pruvu al mi, ke mi mortpafis ilin!»

«Diru al mi serioze, kiom da ĉamoj vi ŝtelĉasis tiun jaron?»

«Ĝendarmo, antaŭe diru al mi serioze, kiom da ŝtelĉasistoj vi kaptis?» Ĉiuj ridas. Grimpo eksilentas.

«Vi, ĝendarmo, morgaŭ la ĉasado malfermiĝos. Tiam la homaĉoj kun siaj ĉaspermesoj supreniros la montojn kaj forpelos la bestojn al mi. Mi

volas savi por mi tiom, kiom mi povos. Morgaŭ frumatene mi iros ĉasadi».

«Ne tro fanfaronul!»

«Tiel certe, kiel mi nun malplenigas tiun glason ĝis la fundo, mi morgaŭ ĉasos ĉamojn. Mi supreniros en la Altvalon. Ĉe la Ŝtonkorno mi malkovris belan aron da ĉamoj».

Li malplenigas sian glason. La ĝendarmo leviĝas kaj kolerigite eliras el la ĉambro.

«Ĝi tiun burleskulon mi morgaŭ tiel mistifikos, ke li ankoraŭ je Kristnasko konvulsie spiregados, ridas Hugo kaj la ceteraj kunridas.

Dum la nokto li efektive suprengrimpas al la Altvalo kaj kiam la suno leviĝis, li kuŝas en la rokoj de la Ŝtonkorno. Depost multaj tagoj li zorge esploras la venadon kaj iradon de la bestoj. Ĉi tien ili devas veni. Li troviĝas en embusko kaj spione observas.

Unu horo pasis. La sangoruĝa disko de la suno malrapide leviĝadas de post la disiritaj rokaĵoj. Subite lia delikata orelo ekaŭdas, el la profundegaĵo, la faladon de ŝtonetoj. Apenaŭ aŭdeble grincadas la malmola rokaro. Malrapide ili suprenvenas, unu post la alia, sed konstante alproksimiĝadas.

Kiam la unua ĉamo, pafita en la bruston, alten saltas kaj la eĥo de la pafado tondradas ien kaj reen inter la rokmuroj, la tuta aro dum momento ekhaltas kvazaŭ sorĉita. Embarasite ili ĉirkaŭrigardas kaj enspiras la aeron en siajn naztruojn. El kie minacas la mortdanĝero? Ili ne flaras la pafiston, sencele kuradas tien kaj ĉi tien kaj subite malaperas flanken.

Forta ĉamino rapidas tute proksime preter Hugo.

«Haltul!» li ekkrias.

Ŝi surprizege haltas momenton kaj samtempe la mortiga kuglo atingas ŝin. Ankoraŭ kelke da saltoj kaj ŝi teren falas. Li portas ŝin tien, kie kuŝas la unua. Poste li malrapide komencas senigi ilin de la intestoj; tiam li surmetas la ĉasaĵon sur siajn ŝultrojn kaj zorge malsupren grimpas.

Kiam li, post penega grimrado, pasis la plej krutajn rokojn, li iom ripozas kaj kaŝas la bestojn sub grandaj ŝtonplatoj. «Nun li venos baldaŭ. Li certe venos». Li spionrigardadas en la valon. Tre malproksime sur la dek-livo li ekvidas nigran punkton. Per la lorneto li ekkonas la ĝendarmon.

«Mi volas rapidigi lin». Li ekprenas la pafilon kaj pafas en la aeron. La viro en la profundo ekhaltas kaj surprizegite ĉirkaŭokulumas.

«Nun li ekvidis min. Baldaŭ li do ŝvitos. Mi ankoraŭ volas fortigi min». Trankvile Hugo eltiras manĝaĵon kaj botelon el la poŝo kaj komforte kuŝiĝas sur la ŝtonaĵo. «Estas tamen plezuro, ĉasadi ĉamojn kiam la ĝendarmo ĉeestas!»

La suno agrable varmigas lian vizaĝon. Li oscedas kaj apogas sian kapon sur la brakojn. Preskaŭ li endormiĝas.

«Oho, Hugo, kion vi faras?» li diras al si mem kaj subite stariĝas. Kelkajn centojn da paŝoj malsupre de li la ĝendarmo ekaperas.

«La frenezulo ja kuras kiel ŝtelisto! Nu, atentul! Mi lin bone kondukos!»

Li turnas la internon de sia jako eksteren, survestas ĝin tiamaniere kaj kloŝas nigran kapuĉon sur sian kapon, tiel ke nur la duona vizaĝo restas videbla. «Ĉi tiun homon Grimpo certe ne konas!»

Nun li komencas suprengrimpi. La ĝendarmo lin ekvidas kaj rapidigas siajn paŝojn. Komence Hugo marŝas malrapide por ke la ĝendarmo venu pli proksimen. Iom post iom li grimpas pli rapide. La persekutado bele ekfunkcias. Ambaŭ supreniras en la sama sulkego. Jen unu, jen alia ekaperas de malantaŭ bloko kaj subite denove kaŝiĝas. Tio daŭras duonan horon.

Hugo ŝvitas. La persekutanto persistas.

Subite la ĉasisto nevidite surgrimpas la flankan eĝon de la sulkego, trairas la apudan sulkon kaj en la tria longsalte rapidegas malsupren.

Kiam la ĝendarmo ne plu vidas sian ĉasajon, li estas momenton surprizita. Sed tuj li divenas la ruzon. Li malsuprensaltadas en la dua sulkego, por, se eble, alveni la unua malsupre kaj tie spione atendi la alian. Kruta roka eĝo troviĝas inter ili. Grimpo estus perdinta tro da tempo, se li ĝin ankaŭ surgrimpus.

Kiam li alvenas ĉe la alirejo de la sulkego, aŭdiĝas forta ĝojkrio de malproksime supre. La ĉasisto nevidite survoje turniĝis kaj resupreniris.

La ĝendarmo pro kolero sangmordas siajn lipojn. Sed cedi li ne volas, nepre ne! Li do denove suprengrimpas, spiregante kaj kun ruĝa vizaĝo.

Hugo atendas ĝis kiam li ree estas proksime. Nun li grimpas flanken el la rokoj kaj atingas herbejon. Li oblikve suprenmarŝas. La ĝendarmo sekvas ne tre malproksime. Ĉi tie la marŝado estas relative facila.

Ambaŭ kuradas per ĉiuj siaj fortoj. Baldaŭ la paŝejo kuŝas post ili. Krutaj rokmuroj ŝajnas bari la vojon. Sed sur la mallarĝa listelo de akvokondukilo Hugo sukcesas antaŭeniri.

Subite li renkontas stakon da pinbranĉoj metitaj sur la kondukilon por protekti ĝin kontraŭ falantaj ŝtonoj. Penso ekfulmas en lia kapo. Li kuŝiĝas, penege rampas sub la branĉojn kaj tie restas sub bonega kovrilo, kunpremante perforte sian spiregantian bruston.

Post nelonga tempo li aŭdas la pezajn paŝojn kaj la fajfantan spiregon de sia persekutanto kaj nun li sentas sur sia dorso la paŝon de la najlitaj ŝuoj. La ĝendarmo sensuspekte kuras super la dorson de la ŝtelĉasisto. «Li eltenas longe», pensas Hugo.

Kiam li ne plu aŭdas la paŝojn, li peŝe elvenas de sub la branĉoj kaj sur la kondukilo li reiras la saman vojon, kiun li estas veninta. Poste li ekpafas el sia pafilo. Tuj la ĝendarmo returniĝas. Hugo supren kuras la krutan paŝejon kaj supre li elĉerpite sidiĝas sur ŝtonon. «Nun sufiĉas, alimaniere mi mem forspiregas la pulmon el mia brusto».

Fine ankaŭ Grimpo alvenas. Li havas kankreruĝan vizaĝon, ĝemegas kiel vundito, tusegas kaj preskaŭ ne plu kapablas rekte stari.

«Estas do tamen vi, malbenita Hugo», fajfspiras li. «Fine mi vin kaptis, kondamnita ŝtelĉasisto! Dum jaroj mi spionadis vin. Nun oni ridos pri vi en la valoj kaj sur la vojoj».

«Aŭdu, Grimpo, lasu min libera! Mi donos al vi ambaŭ ĉamojn».

«Kiel, ĉu vi ankoraŭ volas subaĉeti min? Tio kostas multe al vi!»

«Estu trankvila, Grimpo, prenu la ĉamojn! Poste ili ne plu estos haveblaj».

«La granda sinjoro! La ĉamoj nepre apartenas al mi! Formetu la pafilon! Kaj nun antaŭen, en la vilaĝon, fripono vi».

«Mi restas ĉi tie».

«Ĉu vi efektive ne volas obei? Ĉu mi perfortu?»

«Vidu ĉi tien, Grimpo, mi montros al vi ion gajigan!»

Malrapide li tiras falditan karton el sia poŝo.

«Hodiaŭ estas la unua tago de la ĉasado. Sinjoro ĝendarmo, jen mia ĉaspermeso».

Grimpo staras kvazaŭ trafita de fulmo. Poste li elpuŝas el inter la grincantaj dentoj: «Vi malbenita fulmotondro vi, kial vi do kuradis?»

«Sinjoro ĝendarmo, kie estas skribite en la leĝo, ke la kurado estas malpermesita?»

JAKOBO SCHMID

XIV Kongreso de K. E. F.

Söllér, 5-6-7 junio 1927

Niaj lastaj numeroj donis jam la diversajn informojn necesajn por aliĝi kaj partopreni nian baldaŭ okazontan Kongreson de Söllér. Por eviti erarkomprenojn ni donas ilin denove hodiaŭ kun speciala peto ke oni atentu ilin bone kaj ke ĉiu partoprenonto plenumu kiel eble plej baldaŭ sian devon.

La Organiza Komitato interkonsentis kun «Empresa Soler» difinitan prezon enhavantan la vojaĝojn, gastadon, ekskursojn k. t. p. (vidu la martan numeron). Tiuj prezoj (ptoj. 185, 150, 110, 75, 65, 50 laŭ klaso) postulas antaŭan enskribiĝon. Ĉe la enskribiĝo oni devas pagi kiel garantion 10 ptojn. La enskribiĝon oni povas sendi al K. E. F. str. València, 245, Barcelona aŭ oni povas turni sin al Apoteko Bartomeu, str. Tallers, 81 (apud placo Universitat) Barcelona, kie oni akceptos enskribiĝojn.

La diversaj enskribiĝintoj devos pagi la tutan koston de la budĝeto antaŭ la 1-a de junio. La biletojn por la vojaĝo, gastado ktp, oni povos ricevi ĉe la sidejo de KEF. la 3-an kaj 4-an de junio, matene je la 10-12 aŭ posttagmeze 16-18 horo.

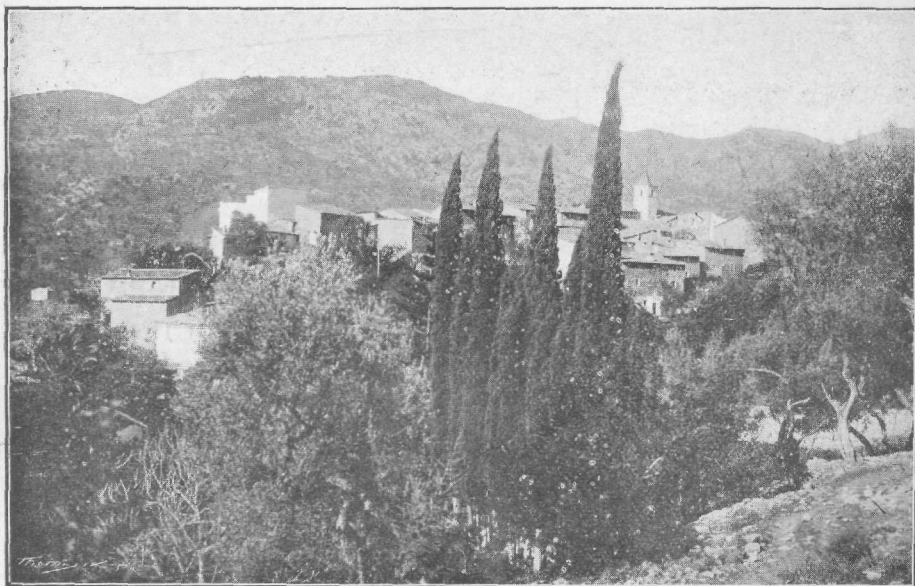
Tiu, kiu ne volas aliĝi al la oficiala karavano, povas aĉeti la vojaĝbiletojn ĉe Companyia Transmediterrània, Via Layetana, 2. Barcelona. La biletojn oni povas akiri unu tagon antaŭ la vojaĝo aŭ la saman tagon, matene de la 10-a ĝis la 12-a. La prezo de la vojaĝo Barcelona-Palma estas laŭ klaso; ptoj. 52.60, 33.85, 10.25, 10.75, (Ceterajn informojn vidu en nia februara numero).

Partvidaĵo de Sóller

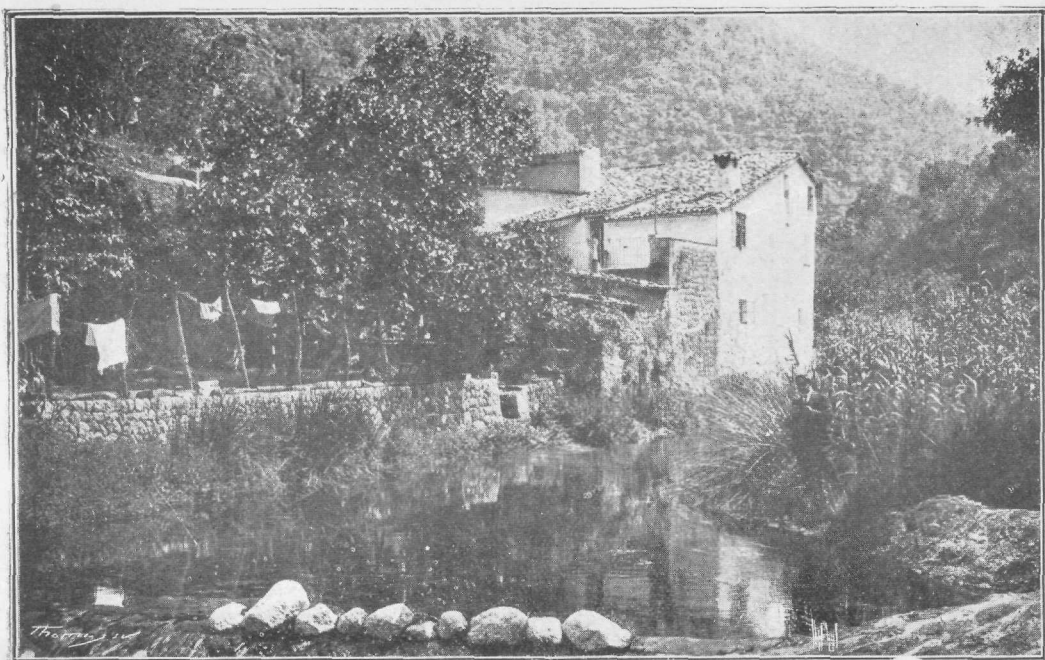
Aspekto de la haveno de Sóller

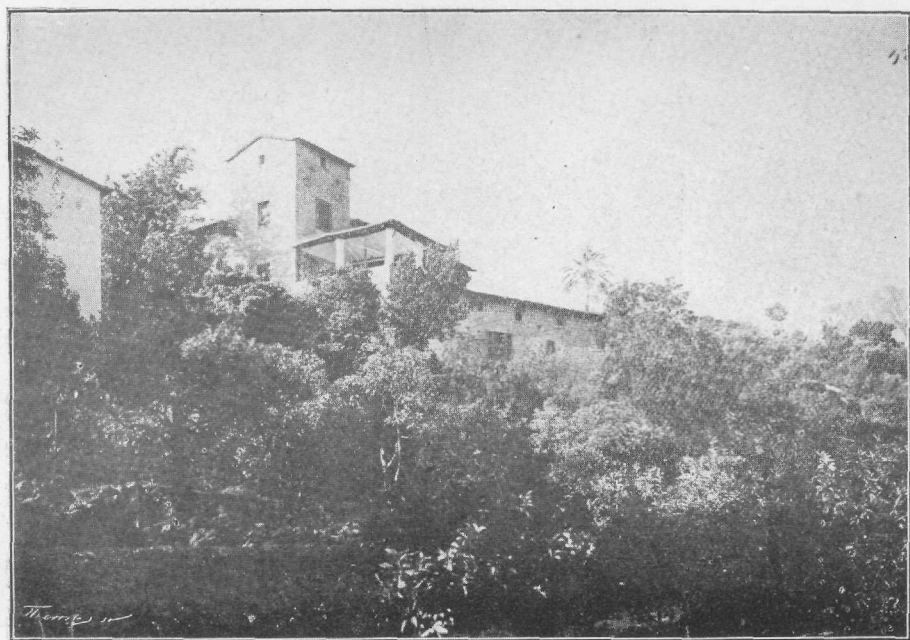
Biniaraix (vilaĝo apud Sóller)

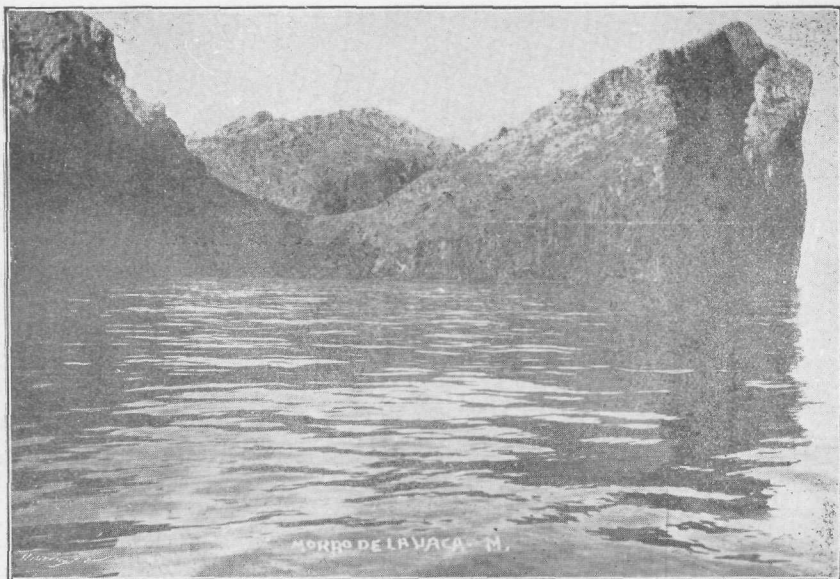
«Mirador» (rigardejo) de Biniaraix

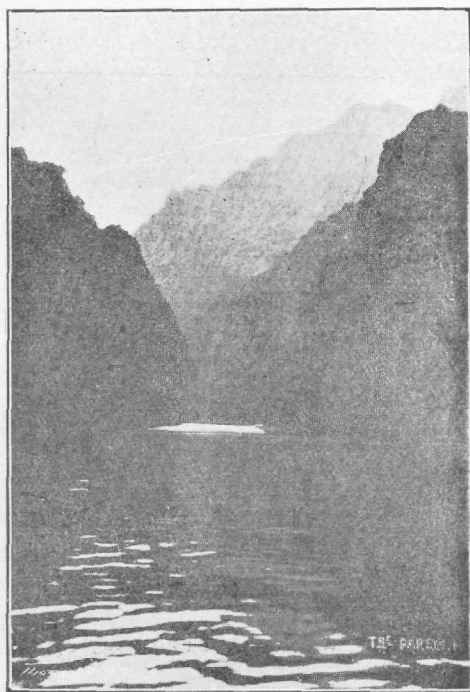
Kampardomo

Farmdomo «Binibissi»

«Morro de sa vaca» (marbordo de Mallorca)

Vidajo de «Torrent de Pareis»

Oficiala forveturo de Barcelona.

Sabaton 4 de junio je la 20.30.

La vaporŝipoj de Companyia Transmediterranea staras dekstre de monumento Kolumbo, je cent metroj proksimume, (ŝipo «Mallorca»).

KONGRESAJ SCIIGOJ

Oficiala Festeno.—La kutima festeno, kiun ni havas ĉiujare sub la prezido de la Reĝino de la Floraj Ludoj, postulas antaŭan enskribiĝon, kiun oni povas sendi jam nun al la O. K. Sro. Miquel Arbona, str. Batach 34, Sóller. La pagon oni povos fari ĉe la Akceptejo, ptoj. 12.50. (Menuo: rizo, langusto, rostaĵo, salato, glaciaĵo, fruktoj, ĉampano, ktp.)

Kongreslibro kaj insigno.—La O.K. presigis belan Kongreslibron priskribantan la ĉarmajn lokojn de la kongresurbo kaj enhavantan multajn gravuraĵojn el Sóller kaj ĉirkaŭaĵoj. Ĝi ankaŭ preparis belan insignon. Ĉiu kongresano povos ricevi la libron kaj insignon ĉe la akceptejo prezentante la membrokarton de KEF. aŭ la kongreskarton.

Membrokartoj.—Ili estas jam senditaj al la grupoj, kiuj pagis la unuan kvaronjaron 1927. Grupoj, kiuj ne pagis ankoraŭ, rapidu kvitigi sian ŝuldon por tuja ricevo de la membrokartoj. Al la izolaj aliĝintoj ni sendas la membrokarton kun tiu ĉi numero, se ili estas abonantoj de K. E., aŭ per la poŝto, se ili ne estas abonantoj. La grupoj bonvolu stampi la kartojn kaj surskribi la nomon de la membro. (Vidu regulon VIII de nia regularo).

Standardoj.—La O. K. petas la diversajn grupojn, kiuj havas standardon, ke ili bonvolu ilin preni kun si al Sóller por helpi la kutimajn propagandajn manifestaciojn kaj kunvenejojn.

Delegitoj de Grupoj.—Ĉe la Malferma Kunsido ili bonvolu prezenti siajn rajtigilojn. Se ili rajtas voĉdoni por la membroj de la reprezentata grupo ili deponu ĉe la kongresa sekretario la membrokartojn. Post la parolado de la prezidanto ili povos fari la kutiman salutparoladon al la Kongreso.

Labora Kunsido.—Ĉe la Malferma Kunsido oni anoncos la tagordon. Proponojn kaj sugestojn oni sendu al la sekretario de KEF, aŭ senpere al la O. K. Oni ricevis inviton de Navàs por la Kongreso de 1928. Aliaj urboj dezirantaj akcepti la XV skribu baldaŭ al la sekretario de KEF.

Ekzamenoj.—Se oni ricevos enskribiĝojn, ili okazos en Sóller sub la kutima programo de nia Federacio. Bonvolu sin anonci kiel eble plej baldaŭ al O. K.

Ekspozicio.—La O. K. organizis propagandan ekspozicion. Ĝi petas ĉiujn amikojn ke ili helpu la sukceson de la ekspozicio sendante propagandan materialon. kiun oni resendos post la Kongreso. Kun danko oni ricevos poŝtkartojn, librojn, broŝurojn, afiŝojn. ktp.

Kongresa adreso.—Organiza Komitato de la XIV Kongreso de KEF. Sro. Miquel Arbona, str. Batach, 34, Sóller.

BILANCO DE K. E. F.

de la 1.ª Julio 1926.ª, ĝis la 15.ª Majo 1927.^a

ENSPEZOJ:	Saldo, en la 1. ^a Julio 1926. ^a	654'25	
	Donacoj.	255'—	
	Vendo de K. E., ŝlosiloj, vortaroj, k. a.	45'50	
	Kvitancoj, (kotizoj kaj abonoj)	1.736'90	2.691'65 ptoj.
ELSPZOJ:	Eldonado de «Kataluna Esperantisto»	1.881'—	
	Poŝtmarkoj, por alsendo de K. E. kaj aliaj korespondaĵoj	220'40	
	Al la Konstanta Reprezentantaro de la Esp. Mov., nia kotizaĵo de 1926. ^a	150'—	
	Ĝeneralaj elspezoj.	80'40	2.331'80 ptoj.
	Saldo, en la 15. ^a Majo 1927. ^a	359'85	Ptoj.

JAUME HERP, *kasisto*

P R O G R A M O

UNUA TAGO (5 junio)

- Je la 8.50: Alveno de la kongresanoj.
- Je la 10-a: Malfermo de la Kongreso ĉe la Urbdomo.
- Je la 11. 30: Malfermo de la ekspozicio de esperantaĵoj.
- Je la 12: Meso ĉe la paroĥa Preĝejo.
- Je la 15. 30: Vizito al la Biblioteko de «Foment de Cultura de la Dona».
- Je la 17. 30: Vizito al «Coves (kavernoj) dels Estudiant» kaj promonado tra la ĉirkaŭaĵoj de Sóller.

DUA TAGO (6 junio)

- Je la 8. 30: Labora kunsido en la sidejo de Esperantista Grupo Sollerie (str. Reial 15).
- Je la 10: Festo de la Floraj Ludoj en la teatro «Defensora Sollerense».
- Je la 13: Oficiala Festeno ĉe Restoracio Ferrocarril.
- Je la 16: Ekzamenoj kaj ferma kunsido en la sidejo de la nomita grupo
- Je la 21. 30: Muzikvespero ĉe sociato «La Unión» honore al la kongresanoj. Oni kantas La Espero'n.

TRIA TAGO (7 junio)

- Je la 7: Marekskurso al «Torrent de Pareis» (Oni revenos je la 13-a).
- Je la 17: Adiaŭkunveno en la sidejo de Esp. Grupo «Sollerie».
- Je la 18: Forveturo de Sóller al Palma kaj enŝipiĝo en Palma.

XIII Internaciaj Floraj Ludoj

VERDIKTO

ORDINARAJ TEMOJ

ORIGINALAJ TEKSTOJ

I. Versaĵo kantanta amon.

Natura Floro - Ĉefa Premio.

La verko N.º 105, devizita «Bergerac» atingis la ĉefan honoron poezian. Menciindaj estas apud ĝi, N.º 100, «Varmkora; N.º 13, «Strofoj por Toska» kaj N.º 2, «Kiu el vi estas senpeka».

II. Proza amo verkaĵo.

Premiita: N.º 48, «Kun kuraĝo kaj volo antaŭen!»
Menciinda: N.º 147, «Vera amo subigas eĉ la morton».

TRADUKITAJ TEKSTOJ

I. Esperantigo de kataluna versaĵo.

Premiita: Neniu.
Menciinda: N.º 83, «Kaj knabo iĝis viro».

II. Esperantigo de kataluna prozaĵo.

Premiita: N.º 159, «La lastaj estos la unuaj».

EKSTERORDINARAJ TEMOJ

LIBERVOLAJ

ORIGINALAJ TEKSTOJ

LONGAJ VERSAĴOJ

100 pta. premio de Ĝia Moŝta Urbeŝtaro de Sóller.
Premiita: N.º 108, «Aŭtunas».
Menciindaj: N.º 22, «Gloria in Excelsis et in terra pax»; N.º 1, «Pax».

MALLONGAJ VERSAĴOJ

50 pta. premio de S-ro Narciso Bofill, 50 pta. premio de S-ro Prez. de K. E. F., 50 pta. premio de S-ro Direkt. de K. E. kaj 50 pta. premio de Esp. Klubo Palma.

Premiitaj: N.º 100, «Varmkora».

- » 42, «Vivo glate ne fluas-ĉiam batas kaj skuas».
- » 41, «Se ĵetos mi».
- » 13, «Strofoj por Toska».

Menciindaj: N.º 44, «Vivon travivi estas art' malfacila». — N.º 104, «Lamillag». — N.º 66, «Paroli kiel oni pensas, agi kiel oni diras». — N.º 43, «Kion la koro sentas lango prezentas». — N.º 85, «Ĉu?» — N.º 2, «Kiu el vi estas senpeka». — N.º 11, «Ĉu la bestoj ankaŭ havas animon?» — N.º 5, «Semper Idem». — N.º 101, «Nordinsulo». — N.º 98, «Malproksima».

LONGAJ PROZAĴOJ

100 pta. premio de la Komitato de K. E. F.

Premiita: N.º 7, «Gedanken sind zollfrei».

Menciindaj: N.º 18, «Nur pensoj iras trans limo sen pago kaj timo». — N.º 52, «Procede et semper, Italia, semper». — N.º 140, «Dulce loquentem Lalagen amabo, Dulce ridentem». — N.º 126, «Estas mi». — N.º 87, «Mi esperu». — N.º 127, «Orskarabo kaj Libelo».

MALLONGAJ PROZAĴOJ

50 pta. premio de «Barcelona Esp. Societo».

50 » » » «Du Sennomuloj».

50 » » » Grupo «Lumon» el Terrassa.

Premiitaj: N.º 152, «cosny + isiny = (cosy + isiny).

» 23, «Ĉu premion, ĉu nenion?».

» 147, «Vera amo subigas eĉ la morton».

Menciindaj: N.º 37, «Drommedaris». — N.º 141, «Gimnaziano». — N.º 6, «Pasero sperta ne bezonas averton». — N.º 119, «La Tineo». — N.º 40, «Unua peko». — N.º 134, «Kiom?» — N.º 124, «La malnova birdo». — N.º 133, «Supren». — N.º 125, «La bufo». — N.º 25, «Jen ankaŭ proza ama verkaĵo».

TRADUKITAJ TEKSTOJ

LONGAJ VERSAĴOJ

100 pta. premio de Esp. Grupo «Sollerica».

Premiita: N.º 21, «Skulanco».

Menciindaj: N.º 86, «Sentencoj de l' Prioro». — N.º 17, «Vortinda». — N.º 117, «Vivu la humoro». — N.º 138, «Vanitas vanitatum et vanitas omnium».

MALLONGAJ VERSAĴOJ

50 pta. premio de privataj Terrassanoj.

Premiita: N.º 61, «Kavaliro de Sinjorino».

Menciindaj: N.º 156, «Konfido». — N.º 153, «Mia koro». — N.º 88, «El la amo fontas feliĉego kaj malespero».

LONGAJ PROZAĴOJ

100 pta. premio de D-ro. R. Torres Carreras.

100 » » » Banc Peninsular.

Premiitaj: N.º 14, «Odi et Amo».

» 35, «Ni restu fidelaj al la Fundamento».

Menciindaj: N.º 78, «Bonhumoro kaj Gajeco». — N.º 10, «Panem et Circensis». — N.º 27, «Valentino». — N.º 51, «Ni malkonfidu ŝajnaĵojn». — N.º 114, «Liberio». — N.º 151, «Familio estas lernejo de amo». — N.º 34, «FidERICUS Rex». — N.º 149, «Du ĉapitroj plu».

MALLONGAJ PROZAĴOJ

50 pta. premio de S-ro. J. Barceló.

50 » » » «Bela Espero».

50 » » » «Verda Stelo».

5 — ĵata abono, premio de «Heroldo de Esperanto».

Premiitaj: N.º 81, «Ho Virina koro, kiu kapablas diveni viajn decidojn».

» 120, «Encikliko».

» 112, «Homo serĉu la homecon».

» 53, «Elisabeth».

Menciindaj: N.º 46, «Bone faru kaj diri lasu». — N.º 47, «Paco kaj feliĉo per Esperanto». — N.º 79, «IX Simfonio». — N.º 82, «Manila». — N.º 137, «Homaron vi kreis perfekte kaj bele!» — N.º 77, «Multaj estas vokitaj, sed nemultaj elektitaj». — N.º 71, «Restas do nun fido, espero, amo, tiuj tri; kaj la plej granda el ili estas amo».

DIDAKTIKAJ VERKOJ — LONGAJ

100 pta. premio de Crèdit Balear.

Premiita: N.º 16, «Al la edukistoj de la Tero».

Menciindaj: N.º 63, «Ne ekzistas landlimo por la doloro, nek por la amo». — N.º 76, «La stelaro». — N.º 113, «Amiko, studadu». — N.º 36, «Socius».

MALLONGAJ

50 pta. premio de «Ĝerona Espero».

Premiita: N.º 29, «Laŝon».

Menciindaj: N.º 94, «Mi servas». — N.º 24, «Lingva studo, por lingva studado». — N.º 12, «Laŭnatura edukado». — N.º 69, «Scio estas fundamento de saĝeco». — N.º 64, «Se per angoro kunpremata estas la koro, ridu, frato».

DIFINITAJ TEMOJ

Temo-Premio de «Kataluna Esperantisto».

Natura evoluo de Esperanto. — Dumviva abono.

Premiita: N.º 115, «Ne povas ĉiu homo esti Pap' en Romo».

Temo-Premio de «Internacia Radio-Revuo».

Kion kaj kiel mi aŭdas per radio — Dumviva abono.

Premiita: N.º 109, «Mondvojaĝo de fervora oratoro».

Menciinda: N.º 116, «Ekbrilu hispana suno».

Temo-Premio de «Espero Katolika».

Día amo. — Dumviva abono.

Premiita: N.º 129, «Se iu diras «mi amas Dion» kaj sian fraton li malamas, tiu estas mensogulo».

Temo-Premio de «Katolika Mondo».

Esperanto kiel moderna latino. — Kvinjara abono. Ne konkursita.

Temo-Premio de «Paco kaj Amo» el Barcelona.

Kiel ni sukcesigos niajn kursojn. — 50 ptoj.

Premiita: N.º 45, «Ŝtate ekzamenita instruisto de Esperanto».

Menciinda: N.º 49, «Nia diligenta kolegaro en laboro paca ne laciĝos».

Temo-Premio de S-ro. Jaume Grau Casas.

Studo pri lingvo kaj literaturo de iu malgranda popolo. — 50 ptoj.

Premiita: N.º 62, «Abéri txikia, Geurea baña».

Menciindaj: N.º 54, «La plej bonaj kantbirdoj estas malgrandaj. — N.º 73, «Je maintiendrais». — N.º 106, «Bela Espero».

RIMARKIGOJ!

Se iu el la aŭtoroj de la nomitaj verkoj sendis pseŭdonimon, bonvolu tuj klarigi al ni sian veran nomon.

La laŭreato per la Natura Floro, plej honora premio, rajtas elekti la Reĝinon de la Solena Festo kiu okazos dum la proksima Kongreso de K. E. F. en Sóller. Li ankaŭ rajtas enspezi 50 ptojn., sumon donacitan de nia malavara amiko S-ro. Teo Jung por helpo al la ĉefa laŭreato, se li alveturas la Florludan Feston el eksterlando.

DELFI DALMAU

Sekr. de la XIIIaj. F. L.
Carrer València, 245 — Barcelona

Tiu ĉi numero de «Kataluna Esperantisto» estas submetita al la militista cenzuro.

Diversaĵoj

Fermo de kurso en Akademio «Cots».—La 10-an de la kuranta monato havis okazon en la nomita akademio la fermo de la kurso de Esperanto organizita de KEF. Sub la prezido de Sro. Cots okazis la solena fermo de la kurso, kiu sub la gvido de Sro. Josep Alberich tiel sukcese disvolvigis dum la antaŭfiksita trimonata kursperiodo.

Oni donacis belan diplomon al ĉiu kursano kaj valoran premion al kelkaj gekursanoj, kiuj montris apartan perfektigon kaj lernemon.

Ni kore dankas la diversajn helpintojn en la kursorganizo kaj aparte al la direktoro de la Akademio, Sro. Cots, kiu tiel bonvole akceptis la organizon de la kurso kaj efike helpis por ĝia kontentiga sukceso.

Nova kurso. — En la Esperantista Societo «Nova Sento» komenciĝis nova kurso de Esperanto gvidata de la profesoro de ĉi tiu Societo Sro. Artur Domènech Mas. 40 lernantoj atente aŭdas la facilan paroladon de ĉi tiu fervora samideano.

Al la Interŝanĝistoj Filatelistoj kaj Kolektistoj de poŝtkartoj.—Laŭ pluraj petoj, ni proponas la kreadon de vasta asocio por permesi al ĉiulandaj kolektistoj reciprokan interkonatigon instigantan al ĉiuspecaj interŝanĝoj.

Tiu-ĉi asocio posedos sian propran gazeton redaktotan franclinge kaj esperante. La gazeto enhavos la liston de ĉiuj membroj kaj ankaŭ informojn pri aperoj de poŝtmarkoj kun konsiloj de spertaj kolektistoj. Se, kiel ni esperaj, ni ricevos ĉiujn helpojn, kiujn ni antaŭvidas, la unua numero de tiu-ĉi bulteno — kompreneble rezervata nur por la anoj — aperos proksime.

Jam dank' al niaj personaj rilatoj en esperantaj rondoj, ni estas certigataj pri multaj aliĝoj en diversaj landoj.

Diru plue ke estos senpaga la aliĝo sed la anoj devos aboni la monatan bultenon. Abonprezo en Franclando : 8 franc. frankoj malplikarigita al 6 fr. frankoj por abonantoj de B. T. F. C. kaj membroj de U. E. A. (aliaj landoj: 14 kaj 12 fr. frankoj).

Diversaj premioj, speciale pligrandigoj de la abontempo kaj eĉ dumvivaj abonoj, estos *donataj* al la anoj kiuj akirigos pli da 3 novaj aliĝoj.

Aliparte por la kolektistoj ne konantaj francan aŭ esperantan lingvojn, aperos speciala multlingva kodo.

Ĉiu filatelisto intencanta riĉigi sian albumon sen multaj kostoj interŝanĝe de siaj propraj «duobloj», ĉiu kolektisto de ilustritaj kartoj deziranta tutmondan korespondadon bonvolu sendi al ni sian aliĝon, konigante nur la celon kaj la kondiĉojn de sia propono pri interŝanĝado.— LÉVY. 45, rue Courloison. Provins (S. et M.)

Esperanto en Radio Barcelona. — La 25-an de la kuranta monato, je

la 20.30, hispana somera horo, parolodos D-ro Bartomeu pri «Utileco de Esperanto ĉe la farmaciistoj.

Pri tutmonda lingvo. — Nia Esperanto estas filo aŭ, se oni preferas, sintezo de niaj indo-eŭropaj lingvoj. Lastatempe kelkaj revemuloj — cetere tute ne lingvistoj — opiniis, ke tio tute ne sufiĉas kaj ke internacia lingvo devus esti la sintezo de ĉiuj kulturaj lingvoj uzitaj en la mondo: «tutmonda» lingvo. Poste, kiam ni interrilatiĝos kun la loĝantoj de la planedo Marso, oni sekve estos devigata elpensi novan «universalan» lingvon!.. Sed ni restu provizore sur nia tera globo. Eĉ tie la praktika kiel la teoria kunfandiĝo de la ĉefaj lingvoj de l' mondo estas utopio: la ĥina, la rusa, la araba ekzemple, por nomi nur tiujn tri, apartenas al lingvaj familioj, kiuj, *en sia respektiva pureco*, havas nenion komunan. Sintezo inter ili ne estas ebla, kiel nebla rezultanto inter fortoj, kiuj agas en diversaj planoj sen komuna punkto. Permesu alian komparon, eble iom trivialan, sed tuj kaj de ĉiuj kompreneblan: vane zoologo penus naskigi idon de hundo kaj kaprino. Tia tamen estus la klopodo de tiuj, kiuj esperas, ke kunigo de speciale eŭropaj lingvoj kun speciale aliaj donus vivantan lingvon! Ĝi estus por ĉiuj terure malfacila jaĝono.

Ni estu praktikaj homoj, kiuj volas realigi noblan idealon. Nian kastejon ni konstruis sur la firma fundamento de la indo-eŭropaj lingvoj, ni ne suprenaltigu ĝin en fantaziajn nubojn! — TH. CART

Rezolucio prezentota ĉe la Ostend Rotary-internacia Kongreso. — Pro tio ke la interrilatoj inter Rotary-Klubo kaj Rotary-anoj el diversaj landoj plivastiĝas, la Rotary-Klubo ĉe Perth Amboy, New Jersey, U.S.A. prezentas por la konsidero de la Rotary-Kongreso ĉe Ostend la peton ke la Kongresanoj akceptu Esperanton kiel la oficialan internacian helplingvon por Rotary Klubo. Tiu ĉi klubo opinias ke la akcepto de Esperanto plifaciligos kaj pligrandigos tiajn internaciajn interrilatojn.

La Perth Amboy Rotary Klubo tutkore jese voĉdonis tiun Rezolucion Marton 30, 1927.

Lastmomentaj sciigoj

La Sekretario de la Juĝantaro de la XIII-aj Internaciaj Floraj Ludoj informas nin, ke la aŭtoro de la verko premiita per la Natura Floro estas S-ro Ĉuvi Lovostan, kiu bonvolis transdoni al la Organiza Komitato de la Kongreso sian rajton elekti Reĝinon de la Festo.

Estas elektita kiel Reĝino de la Floraj Ludoj la ĉarma Fraŭlino Margarida Colom, el Söllér.

Ni prezentas niajn riverencojn al la nunjara Reĝino kaj niajn gratulojn al la laŭreata poeto.

Bonstila, belilustrita, riĉaspekta kaj diversenhava estas la sola
teknika gazeto

Internacia RADIO-REVUO

Organo de la Internacia Radio-Asocio.

KONSTANTAJ FAKOJ:

Mi konstruas — Paŝo post Paŝo (originala popularigata teorio de Radio) — Radiohumoro — Internacia Radio-Vivo — Tra la Radio-Gazetaro — Esperanto por radio, Radio per Esperanto — Internacia Radio-Asocio k. a.

PREMIO POR ĈIUJ ABONANTOJ:

KOLORTABELO DE 99 SKEMOJ
KONKURSO KUN MULTNOMBRAJ PREMIOJ
(i. a. kompleta radio-ricevilo, lutilaro kaj multaj radiaĵoj).

ABONPREZO (por 12 N.^o N.^o) UNU DOLARO aŭ egalval. en nacia mono
Petu de la eldonejo la tabelon de FAVORAJ PREZOJ, de
naciaj AGENTEJOJ kaj la kondiĉojn de KONKURSO.

Ĉefredaktoro: D-ro Pierre Corret.

Redaktoro: Ing. E. Aisberg.

ELDONEJO: ETIENNE CHIRON. 40, rue de Seine. PARIS-VI

A tots els federats i abonats

Preguem a tots els abonats a KATALUNA ESPERANTISTO i a tots els federats que no hagin pagat encara l'abonament de 1927 i les cotitzacions venĉudes que ho facin de seguida per tal de no crear dificultats a l'administraci3 i a la bona marxa del peri3dic i de la Federaci3.

Es un deure que hom ha d'acomplir.

Estatuts de la Federació Catalana d'Esperantistes

Article primer. — Amb el nom de «Federació Catalana d'Esperantistes» hom constitueix una federació d'esperantistes en terres de llengua catalana.

Art. segon. — L'objecte de la «F. C. d'E.» és la unió de tots els esperantistes en terres de llengua catalana per a la divulgació i propaganda de l'Esperanto, pels fins de la representació aconsellada en la reunió general del V Congrés Internacional d'Esperanto celebrat a Barcelona, per a complimentar tots els acords i resolucions, que afecten als esperantistes com a col·lectivitat, emanats dels Congressos Internacionals o dels nuclis directores de la llengua del Dr. Zamenhof.

Art. tercer. — Per a el millor compliment de l'article anterior, la «F. C. d'E.» publicarà una revista, l'organització de la qual serà determinada per un reglament especial interior publicat pel cos de redacció i prèvia acceptació del Comitè Directiu. El preu de l'abonament a la revista serà de sis pesetes anyals.

Art. quart. — La «F. C. d'E.» constarà de membres associats i de membres isolats; els primers seran federats per mitjà de l'entitat a la qual pertanyin i els altres directament i en caràcter particular.

Els diversos organismes pertanyents a la «F. C. d'E.» contribuiran el seu sosteniment amb la quota trimestral, pagada a la bestreta, de 0'40 ptes. almenys per cada soci i els individuals amb una quota mínima de 3'50 ptes. anuals, també pagada a la bestreta.

Art. quint. — La «F. C. d'E.» serà regida per un Comitè Directiu, renovable cada any, compost de President, Vice-president, Secretari, Vice-secretari, Comptador, Caixer, Administrador i quatre Vocals.

Art. sisè. — El Comitè de la «F. C. d'E.» convocarà almenys una vegada a l'any, en diferents localitats, durant la primavera i en dia festiu, tots els seus federats, en Assemblea o Congrés general, en el qual, prèvia ordre del dia hom donarà compte als assistents dels treballs i gestions acomplerts pel referit Comitè Directiu durant el seu exercici, hom acordarà el lloc on deurà celebrar-se el vinent Congrés o Assemblea, hom nomenarà els individus que deuran constituir el Comitè el pròxim exercici, i hom discutirà les proposicions que hagin estat presentades abans de la sortida del número de la revista anunciant el Congrés o Assemblea, i anunciades en l'ordre del dia.

Art. setè. — El Comitè serà facultat per a crear les seccions que cregui més convenients per a la prosperitat de la «F. C. d'E.» i de l'Esperanto, les juntes de les quals seran renovades per cada Comitè de bell nou elegit.

Serà president nat de cada secció un individu del Comitè designat pel mateix.

Art. vuitè. — Tots els esperantistes pertanyents a organitzacions federades tindran veu i vot en les Assemblees anuals, però el seu vot serà delegable al president d'un grup o una altra persona qualificada, prèvia la presentació dels corresponents carnets de soci.

Art. novè. — Tots els acords de les Assemblees o Congressos seran presos per majoria absoluta de vots dels socis assistents. Les esmenes que puguin presentar-se a aquest reglament deuran ésser presentades amb la deguda antelació per tal d'incloure-les en l'ordre del dia i publicades en la seva totalitat, puix que només podran ésser discutides i aprovades en les Assemblees o Congressos generals.

Art. desè. — La llengua oficial de la «F. C. d'E.» serà l'Esperanto, podent també emprar-se la catalana en les Assemblees.

Art. onzè. — Aquesta «F. C. d'E.» podrà actuar mentre compti amb dues col·lectivitats organitzades o trenta membres isolats. En cas de dissolució, previ acord d'ella, l'actiu existent serà lliurat al caixer de la Constant Representació de les Societats Nacionals Esperantistes.

Art. transitori. — La «F. C. d'E.» serà domiciliada a Barcelona carrer València, 245.